

У складу са планом “Гелб”, немачка Врховна команда је пребацила на Запад три групе армија са укупно 136 дивизија. Од тога су 10 дивизије биле тенковске, а 7 моторизоване. Целокупна ова групација је имала 2580 тенкова, 3824 авиона и 7378 артиљеријских оруђа калибра 75 и више милиметра. Немачке снаге биле су разврстане у групу армија “А”, “Б” и “Ц”. План “Гелб” је у основи представљао копију немачког плана о офанзиви на Западу из првог светског рата, познатог под именом “Шлифенов план”. Он је подазуменао заобилажење са севера “Мажино линије” и наношење главног удара преко холандске, белгијске и луксембуршке територије. Група армија “А” (45 дивизија, од тога 7 тенковских), под командом тадашњег генерала Герда Рундштата, требало је да нападне преко Ардена и заобиђе “Мажино линију”. Надирући преко Белгије и Луксембурга, Рундштатове снаге су добиле задатак да форсирају реку Мезу, између Динана и Седана, да пробију француску одбрану, избију на канал Ламанш, прибију главнину савезничких трупа уз обалу у униште је у садејству са снагама групе армија “Б”. Одлучујућу улогу у читавој операцији требало је да одигра тенковска група генерала Паула Клајста (1250 тенкова) и тенковски корпус генерала Хермана Хота (542 тенка). Из ваздуха је групу армија “А” подржавала 3. ваздушна флота. Групом армија “Б” командовао је генерал-пуковник Феодор фон Бок. Она је у свом саставу имала 29 дивизија, укључујући ту 3 тенковске и 2 моторизоване дивизије. Пре почетка борби била је развијена од обале Северног мора до Ахена. Циљ јој је био да заузме Холандију, спречи њене снаге да се споје са савезничким, да веже за себе англо-француске трупе у Белгији и постепено их потискује према Антверпену и Намиру. Предвиђено је било да фон Бокове јединице често користе десанте из ваздуха за заузимање мостова, саобраћајних чворова, аеродрома и других противничких виталних тачака, као и да дезорганизују савезничку одбрану читавим системом вешто изведених диверзија. Групу армија “Б” подржавала је из ваздуха 2. ваздушна флота. Група армија “Ц” се састојала од 19 дивизија. Била је развијена на француско-немачкој граници и налазила се под командом генерал-пуковника Вилхелма Леба. Њена линија фронта протезала се у дужини од 350 km, од француско-луксембуршке границе до Базела. Циљ јој је био да на “Мажино линији” прикује што веће француске снаге.

Резерве Вермархта на Западу су износиле 42 дивизије.

Главнина савезничких снага била је развијена почетком маја 1940. на источним границама Француске, од Швајцарске од Денкерка, сврстана у три групе армија и уједињена у Североисточни фронт под командом француског генерала Жозефа Жоржа. Британским експедиционим снагама командовао је маршал Џон Горт. На челу прве групе армија (састављене од 32 француске и 9 британских дивизија) налазио се француски генерал Бијот. Бијотове снаге држале су фронт од Лонгвија (на крају “Мажино линије”) до Живе на реци Мези и биле су спремне да остваре маневар према Белгији. Другом групом армија (39 француских дивизија) командовао је генерал Претел. Она је бранила “Мажино линију” у дужини од 300 km.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com